

VYUŽITÍ ÚKOLOVÝCH KARET V KOORDINAČNÍCH PLÁNECH

THE USE OF TASK CARDS IN COORDINATION PLANS

PAVEL KRÁL, DORA KOTKOVÁ

ABSTRACT: *The article examines the use of task cards in the development of a coordination plan as an effective tool for accelerating and simplifying procedures in the event of security incidents. It is based on the premise that converting scenarios into a concise and graphical form significantly improves orientation within the plan and increases the overall clarity and efficiency of the established procedures. The aim is to present the essence of using task cards and to propose principles for their design, structure, and accessibility, including recommendations for regular training and exercises that continuously contribute to the gradual improvement of organisational preparedness and process efficiency.*

KEYWORDS: *Task cards. Coordination plan. Security. Security incidents.*

ÚVOD

Problematice bezpečnosti je v dnešní době věnována stále větší pozornost. Organizace se v řadě případů začínají aktivněji zajímat o vlastní bezpečnost. S tímto trendem souvisí rostoucí poptávka po různých bezpečnostních dokumentech, jako je například koordinační plán, od kterého si organizace slibují zvýšení reakceschopnosti na nečekané bezpečnostní incidenty. Článek se bude zabývat využitím úkolových karet v rámci koordinačního plánu, aby byl zajištěn požadovaný přínos na rychlost, efektivnost a správnost řešení vzniklé nežádoucí situace a byly odstraněny případné nedostatky, s nimiž se mohou organizace setkávat při snaze využít zpracovaný koordinační plán.

Článek nejprve popíše koordinační plán a jeho nezbytné součásti pro uvedení adekvátního kontextu problematiky, a následně se bude věnovat samotným bezpečnostním incidentům, jejichž postupy řešení má koordinační plán obsáhnout v rámci jednotlivých scénářů. Dále bude popsáno, jakým způsobem jsou úkolové karty tvořeny, aby byly přehledné, umožňovaly snadnou orientaci a obsahovaly logicky členěné kroky podle priority a fází incidentu. Budou rovněž zmíněny klíčové kroky pro zajištění efektivního využívání vytvořených karet, včetně jejich dostupnosti pro jednotlivé osoby. Současně je nutné zdůraznit proškolení a nacvičování postupů podle vytvořených scénářů s využitím úkolových karet.

1. KOORDINAČNÍ PLÁN

Koordinační plán je jedním z řady bezpečnostních dokumentů, které organizace může zpracovat za účelem zvýšení své připravenosti na nečekané a nežádoucí události. Staví na principu, že systematická příprava vedení organizace na možný vznik takových událostí a stanovení jasných postupů, jak v takových situacích postupovat, vede k výrazně efektivnějšímu řešení incidentů a k rychlejšímu obnovení standardního provozu organizace. Aby byl takový dokument efektivní a využitelný v praxi, je nutné jej zpracovat na míru konkrétního objektu tak, aby obsáhl veškeré specifické potřeby, jako je například organizační struktura, oblast působení nebo prostředí, ve kterém se organizace nachází (Ben David, 2025a).

Mezi další typy bezpečnostních plánů se v rámci České republiky řadí například také „Plán krizové připravenosti“, jehož náležitosti a součásti jsou pevně legislativně vymezeny nařízením vlády (Nařízení vlády č. 462/2000 Sb., 2000) a jeho zpracování je popsáno také v metodickém dokumentu „Metodika zpracování plánů krizové připravenosti podle § 17 až 18 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení §27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů“ (Ryba, 2011). Tento dokument je zpracováván převážně subjekty kritické infrastruktury nebo dalšími subjekty, jímž tuto povinnost ukládají právní předpisy (Zákon

č. 240/2000 Sb., 2000). Významným rozdílem je také to, že tento dokument se zabývá řešením krizových situací a mimořádných událostí, ale neřeší jiné potenciálně škodlivé události. Další významný rozdíl spočívá v tom, že plán krizové připravenosti končí příjezdem složek Integrovaného záchranného systému (IZS) na místo (Ben David, 2025a, 2025b; Hromada, 2024). Za zmínku stojí také „Havarijní plán“, jehož obsah je opět legislativně upraven a který je zpracováván povinně subjekty, jímž tuto povinnost ukládá relevantní právní předpis (Zákon č. 224/2015 Sb., 2015). Týká se výhradně otázky závadných látek a závažných havárií či mimořádných událostí, které jsou s nimi spojeny. Neřeší však jiné potenciálně škodlivé události (Ben David, 2025a, 2025b).

Zpracování koordinačního plánu není legislativně upraveno, ale je popsáno například v metodickém dokumentu „Metodika koordinace měkkého cíle pro fáze po závažném incidentu aneb jak se vyrovnat s nastalou závažnou situací“ (Ben David, 2025a) nebo v navazujícím metodickém dokumentu „Jak se připravit na závažnou situaci? Koordináční plány pro měkké cíle“ (Ben David, 2025b). Tyto metodiky se konkrétně věnují tvorbě a využití koordinačního plánu a jeho aplikaci u měkkých cílů. Koordináční plán je však dokument, který může být značně užitečný pro všechny typy objektů, ale vypracovává se organizacemi čistě z jejich vlastní iniciativy, a proto se může přístup k jeho tvorbě výrazně lišit. Tímto se značně odlišuje od jiných již zmíněných plánů. Dalším významným rozdílem je, že i když se tato metodika značně věnuje spolupráci a komunikaci organizace se složkami IZS, postupy určené v plánu končí až návratem do běžného provozu, nikoliv příjezdem složek IZS na místo (Ben David, 2025a, 2025b).

Aby dokument splnil svůj účel, musí být zpracován ve stručné a přehledné formě tak, aby umožnil předání všech nutných informací relevantním osobám i bez hlubších znalostí v oblasti bezpečnosti. Plán musí být zároveň dostatečně konkrétní a pokrývat celou řadu možných incidentů, přičemž by jeho forma měla umožňovat rychlý přístup k potřebným informacím bez nutnosti pročítání rozsáhlého textu. Měl by obsahovat pouze stručné definice klíčových pojmů a krátký úvod objasňující význam dokumentu. Důležité je také na začátku koordinačního plánu zavést klíčové zkratky, které umožní rychlejší orientaci v textu (Král, 2025).

Dále je nutné zahrnout seznam incidentů, pro které bude plán zpracovávat konkrétní scénáře a které tak povedou k jeho aktivaci. Tyto incidenty by měly zahrnovat nejen násilné útoky, ale také jiné, pro organizaci relevantní události (Ben David, 2025a; Král, 2025). Pro účely zjištění možných incidentů je vhodné využít například vyhodnocení ohroženosti na základě metodického dokumentu „Vyhodnocení ohroženosti měkkého cíle aneb co, kdy, kde a od koho vám hrozí“ (Kavlach, 2025). Metodika se konkrétně věnuje dané problematice z pohledu měkkých cílů, je však možné ji využít i pro jiné typy objektů.

Důležitou součástí je také určení osob, typicky členů vedení organizace, kteří budou zodpovědní za provádění jednotlivých kroků stanovených koordinačním plánem. Takto určenou skupinu lze například nazývat jako „koordinační štáb“ (Ben David, 2025a; Král, 2025).

V rámci plánu je jasně stanoveno, kdo jsou členové tohoto štábu, jaké jsou jejich pozice a odpovědnosti v případě aktivace koordinačního plánu, včetně podrobného popisu úkolů specifických pro určené incidenty. Koordináční štáb je často inspirován organizační strukturou dané organizace a z tohoto důvodu se může mezi subjekty výrazně lišit. Při jeho sestavování je také nutné individuálně posoudit osobnost každého potenciálního člena z hlediska schopnosti zvládat rozhodování a jednání ve stresových situacích, a na základě tohoto posouzení zvážit obsazení jednotlivých rolí ve štábu. Mezi pozice, ze kterých se může koordinační štáb skládat, patří například:

- předseda koordinačního štábu,
- koordinační manažer,
- zapisovatel,
- koordinátor komunikace,
- tiskový mluvčí,
- koordinátor informační a technické podpory (Král, 2025).

Součástí plánu musí být také popis procesu aktivace koordinačního štábu. Především je nutné stanovit, kdo a jakým způsobem toto rozhodnutí provádí. Je zde kladen důraz na skutečnost, že je vždy lepší

provést i potenciálně chybné rozhodnutí, které lze později pozměnit či zrušit, než zůstat u nečinnosti, která může mít závažné nenapravitelné následky. Současně je nutné vhodné nastavení komunikace jak uvnitř koordinačního štábu (informování o aktivaci a následná komunikace při řešení incidentu), tak i s ostatními členy organizace a s vnějším prostředím (s médii, veřejností a státním aparátem) (Ben David, 2025a).

Samozřejmostí jsou také přílohy, které musejí poskytovat všechny podstatné informace určeným osobám v přehledné a snadno využitelné formě. Jedná se nejčastěji o mapy a plány budov, seznam všech členů koordinačního štábu a kontaktní informace na všechny zainteresované osoby (například členy koordinačního štábu nebo různé dodavatele). Pravděpodobně nejdůležitější jsou zde však úplné postupy (scénáře) pro vybrané incidenty, určené jednotlivým členům (Ben David, 2025a).

2. ZÁVAŽNÉ BEZPEČNOSTNÍ INCIDENTY

V rámci koordinačního plánu je nutné definovat, na jaké situace se dokument vztahuje a pro jaké události budou zpracovávány detailní scénáře. Lze je vymezit například jako „závažné bezpečnostní incidenty“, u nichž se předpokládá, že při jejich vzniku dochází k bezprostřednímu ohrožení životů a zdraví osob, popřípadě k závažnému narušení standardního provozu organizace. Společným rysem všech takových situací je, že je nelze efektivně zvládnout bez využití koordinovaného postupu členů organizace s využitím koordinačního plánu. Dalším typickým společným rysem je také nepředvídatelnost jejich vzniku (Král, 2025).

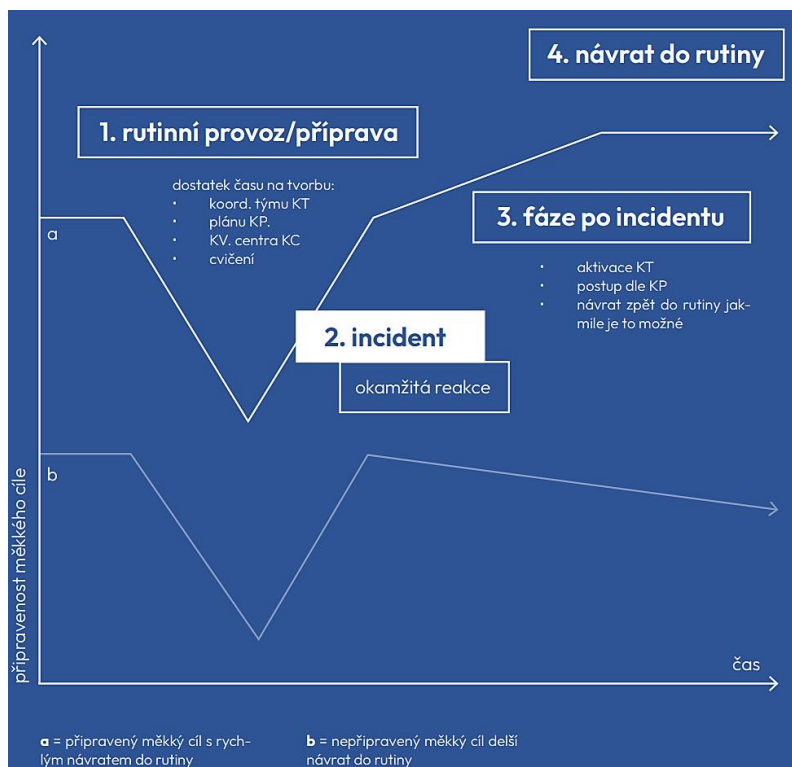
Z takto definovaných incidentů je nutné vytvořit seznam událostí, pro které organizace zpracuje jednotlivé postupy. Seznam závažných bezpečnostních incidentů může například obsahovat tyto situace:

- ozbrojený útok v objektu,
- závažný požár v objektu,
- výhružka útoku nebo nástražným výbušným zařízením v objektu,
- agrese beze zbraně v objektu,
- závažná havárie v objektu (různé typy),
- kybernetický útok nebo jeho zvýšené riziko (Král, 2025).

Seznam i samotná definice musí vždy odrážet především potřeby, specifika a možnosti konkrétní organizace. Je rovněž doporučeno vytvořený seznam konzultovat s relevantními složkami IZS (Ben David, 2025a).

Pro incidenty v takto vytvořeném seznamu jsou následně zpracovávány konkrétní scénáře. Ty jsou vždy rozděleny podle jednotlivých členů koordinačního štábu a obsahují všechny významné kroky, které má daná osoba provádět, aby bylo možné efektivně zvládnout řešený incident a minimalizovat jeho dopady (Král, 2025). Je zároveň důležité obsáhnout i na první pohled samozřejmé kroky, protože právě ty mohou být pod vlivem stresu snadno opomenuty (Ben David, 2025a).

V případě vzniku závažného incidentu jsou často nejkritičtější první desítky minut od jeho vypuknutí, kdy každá reakce může významně ovlivnit další vývoj situace. Správně připravený scénář tak představuje základ rychlé a efektivní reakce, přičemž by měl předcházet tápání, nerozhodnosti či chybám při řešení vzniklého incidentu. Tím lze minimalizovat potenciální následky nežádoucích událostí a současně urychlit návrat organizace do běžného provozu (Ben David, 2025a).

Obrázek 1 Rozdíl mezi připraveným a nepřipraveným měkkým cílem (Ben David, 2025a)

Je důležité také podotknout, že efektivitu i u dobře vytvořeného scénáře může snižovat jeho forma zpracování. Z důvodu nutnosti zahrnout velké množství informací a obsáhlých postupů pro řadu scénářů a členů štábu může velmi snadno docházet k obtížné orientaci v dokumentu. V textové podobě jsou jednotlivé scénáře pro jednotlivé členy často nepřehledné, zmatečné a neumožňují rychlou orientaci. Zároveň je také velmi nepraktické, aby daný člen štábu musel ve stresové situaci při vzniku závažného bezpečnostního incidentu listovat celým dokumentem, hledat příslušný scénář pro vzniklou situaci a teprve poté vyhledávat konkrétní postup relevantní pro jeho pozici. Takto může dojít ke ztrátě drahocenných minut, které by mohly být využity k provádění zásadních kroků nezbytných pro zvládnutí daného incidentu.

3. VYUŽITÍ ÚKOLOVÝCH KARET JAKO NÁSTROJE V KOORDINAČNÍCH PLÁNECH

Problém s přehledností, přístupností a orientací ve zpracovaných scénářích lze významně zlepšit převedením informací do grafické podoby, například ve formě úkolových karet. V této podobě vzniká kompaktní celek informací, ve kterém má daná osoba po ruce veškeré potřebné informace pro efektivní zvládnutí situace.

ZÁKLADNÍ PRINCIPY VYUŽITÍ ÚKOLOVÝCH KARET

Samotné úkolové karty musejí být vždy vytvořeny tak, aby splňovaly několik důležitých principů, které zajistí jejich efektivní využití v případě potřeby. Každá úkolová karta by měla být ve formátu, který obsáhne všechny kroky pro konkrétního člena koordinačního štábu a pro daný scénář. Tímto způsobem jsou pro daného člena dostupné všechny relevantní informace na jednom místě, což zajišťuje rychlou orientaci, přehlednost a efektivní provádění jednotlivých kroků při řešení incidentu.

Žádoucí je také vytvoření sady úkolových karet pro všechny scénáře pro každého člena koordinačního štábu. Při vzniku závažného bezpečnostního incidentu a aktivaci koordinačního plánu tato osoba pouze vybere konkrétní úkolovou kartu ze sady, která odpovídá danému incidentu. Není zde důvod, aby jednotliví členové měli pohromadě úkolové karty všech členů, avšak v případě potřeby by měly být tyto karty k dispozici v příloze samotného koordinačního plánu.

Na jednotlivých úkolových kartách je nutné uvádět všechny důležité kroky, včetně těch, které mohou působit samozřejmě. Cílem je zabránit možnosti opomenutí jakéhokoli kroku, ke kterému by mohlo dojít vlivem stresového působení. Jednotlivé kroky by měly být uspořádány podle priority jejich provedení a logické posloupnosti tak, aby umožňovaly systematický postup. Některé kroky je možné provádět současně s jinými, je však nutné zachovat jejich logické seřazení pro udržení přehlednosti.

Současně je nutné logické rozdělení jednotlivých kroků do fází incidentu, a to na základě toho, kdy je daný krok nutné provést. Takto lze efektivně oddělit kroky různé priority. Jednou z možností je rozdělit kroky do dvou fází podle aktuálního stavu závažného bezpečnostního incidentu. A to například na fáze:

- Bezprostředně po incidentu – tato fáze zahrnuje kroky, které je nutné provádět v řádech minut či hodin od vzniku incidentu a které primárně směřují k zastavení působení nežádoucího incidentu.
- Po předání místa složkami IZS – v této fázi se předpokládá, že hlavní nebezpečí je již zažehnáno, a tyto kroky lze provádět v delších časových intervalech (v některých případech i týdnech), s cílem směřovat k obnově běžného provozu v organizaci (Král, 2025).

ROZLOŽENÍ ÚKOLOVÝCH KARET

Jednotlivé úkolové karty musejí obsahovat řadu informací, které umožní snadnou orientaci v celé sadě karet a přehlednost obsahu na jednotlivé kartě. Jedná se například o jasné určení funkce v rámci koordinačního štábu, pro kterou je daná karta určena, a zřetelný název scénáře, na který se karta vztahuje. Současně je nutné uvést stránkování úkolové karty, aby bylo naprosto zřejmé, zda se skládá z více stran či nikoliv. Jednotlivé fáze, do kterých jsou kroky v rámci daného scénáře rozděleny, je také nutné jasně označit, přičemž je vhodné používat jednotné označení těchto fází, aby byla zajištěna konzistence mezi různými scénáři.

Samostatné kroky je vhodné na kartě umístit v oddělených buňkách, kde by měly být uspořádány v logické posloupnosti. I v případech, kdy je nutné některé kroky provádět současně, je vhodné je na kartě uvádět samostatně pod sebe, aby byla zachována přehlednost. Tyto kroky musejí být také jasně formulované, stručné a bez zbytečných detailů. Pro zlepšení přehlednosti mezi již splněnými a zbývajících úkoly je žádoucí vedle jednotlivých kroků umístit pole pro odškrtnutí provedených úkolů. Na úkolové kartě je také vhodné vyhradit dostatečný prostor pro poznámky člena štábu, který umožní zaznamenávat všechny potřebné doplňující informace či připomínky.

Dalším významným prvkem, který může usnadnit orientaci v úkolových kartách, je využití vizuálních prvků a jednotného designu. Vhodně zvolené barvy či symboly mohou urychlit identifikaci úkolových karet oproti jiným dokumentům a zároveň přispět k rychlejší orientaci v rámci samotné karty. Například je možné využít rozdílné barvy pro jednotlivé fáze postupu nebo zvýraznit nejdůležitější kroky. Nezbytné je však zachovat jednotný vizuální styl napříč celou sadou karet, aby nedocházelo ke zbytečnému matení členů koordinačního štábu. Je také důležité dbát na to, aby vizuální prvky byly využívány cíleně tak, aby rozdílné barvy, podtržení či symbol měly mít jasný účel. Nadměrné využívání těchto prostředků by naopak mohlo vést k nechtěnému zmatku a komplikovat pochopení úkolové karty.

ÚKOLOVÁ KARTA: KOORDINAČNÍ MANAŽER	OZBROJENÝ ÚTOK V OBJEKTU
FÁZE: BEZPROSTŘEDNĚ PO INCIDENTU	☐ Příjezd do KC ☐ Komunikace s IZS ☐ Předávání informací vedení KŠ ☐ Poskytování doporučení pro rozhodnutí vedení KŠ ☐ Přímá spolupráce s IZS na místě ☐ Shromáždění informací o raněných a jejich hospitalizaci ☐ Kontrolování plnění úkolů jednotlivých členů KŠ
FÁZE: PO PŘEDÁNÍ MÍSTA SLOŽKAMI IZS	☐ Vyhodnocování dopadů a celkového stavu
1/1	

ÚKOLOVÁ KARTA: TISKOVÝ MLUVČÍ	OZBROJENÝ ÚTOK V OBJEKTU
FÁZE: BEZPROSTŘEDNĚ PO INCIDENTU	☐ Příjezd do KC ☐ Organizace veřejného prohlášení do médií ☐ Provedení veřejného prohlášení do médií ☐ Zodpovídání dotazů novinářů ☐ Příprava jiných osob na mediální výstup
FÁZE: PO PŘEDÁNÍ MÍSTA SLOŽKAMI IZS	☐ Provedení veřejného výstupu do médií o stavu incidentu ☐ Organizace prohlášení vedení KŠ médiím
1/1	

Obrázek 2 Ukázka úkolových karet pro scénář „Ozbrojený útok v objektu“ (Král, 2025)

V případě fyzické verze úkolové karty je rovněž důležité zvolit vhodnou velikost karty. Je nutné, aby všechny informace na kartě byly dobře čitelné, přičemž menší rozměry umožňují větší flexibilitu umístění a umožní členovi štábu mít kartu vždy u sebe. V případech, kdy scénář vyžaduje pro obsazení informací využití dvou stran, je vhodné úkolové karty tisknout oboustranně, aby byla zachována přehlednost a ucelenost postupu. Pozornost by měla být věnována také odolnosti fyzických kopií úkolových karet. Aby nedocházelo k jejich poškození vlivem nepříznivých podmínek, je vhodné karty například zalaminovat nebo vytisknout na kvalitnější a odolnější papír. Takto lze docílit lepší životnosti karet při současném zachování jejich čitelnosti i v případě používání v náročnějších podmínkách. Při využití laminace je nutné počítat s omezenou možností zapisování poznámek nebo odškrtnutí splněných kroků.

PRÁCE S ÚKOLOVÝMI KARTAMI

Obecně je jedním z nejpodstatnějších kroků celého koordinačního plánu průběžné školení a nacvičování všech postupů se všemi zainteresovanými osobami. Toto samozřejmě platí i pro vytvořené scénáře ve formě úkolových karet. Je proto nutné zajistit seznámení členů koordinačního štábu s kartami samotnými, ale také s postupy na nich uvedenými. Dále je nutné pravidelně provádět nácviky závažných bezpečnostních incidentů a simulovat postupy dle scénářů s využitím úkolových karet. Tento bod je zásadní, protože nástroje, které nejsou využívány při nácvicích, pravděpodobně budou opomenuty i při reálném spuštění daných procesů. Důležitou součástí je rovněž využití testovacích nácviků pro ověření efektivity, identifikaci chyb či nedokonalostí v připravených úkolových kartách a jejich následné vylepšování. Konkrétní způsoby testování se v současnosti dále rozpracovávají, přičemž probíhající výzkum se zaměřuje na výběr hodnotících parametrů a stanovení rozsahu testování. Obecně platí, že školení, nácviky i doplňování nedostatků by měly tvořit pravidelně se opakující cyklus, který směřuje k postupnému zdokonalování připravenosti organizace na možné výskyty závažných bezpečnostních incidentů (Ben David, 2025b; Král, 2025).

Zároveň je nezbytné zajistit dostupnost úkolových karet pro všechny členy koordinačního štábu. Je nutné počítat s tím, že vzhledem k nepředvídatelnosti vzniku závažného bezpečnostního incidentu se může stát, že k nim dojde i mimo standardní pracovní dobu, nebo v případě kdy je některý z členů štábu například na pracovní cestě, či jiném místě mimo své obvyklé pracoviště. S ohledem na charakter, možnosti a potřeby organizace je proto důležité vybrat vhodnou formu a rozmístění úkolových karet zajišťující jejich dostupnost.

Úkolové karty ve fyzické podobě je vhodné rozmisťovat v několika kopiích na různá místa, kde lze předpokládat výskyt dané osoby v co nejširším spektru situací. Typicky se jedná například o:

- pracoviště či kancelář osoby,
- osobní nebo firemní automobil,
- recepci objektu,
- domov daného člena koordinačního štábu.

V případě převedení úkolové karty do digitální podoby lze významně zvýšit pravděpodobnost, že člen štábu bude mít přístup ke kartám ve všech možných situacích. Jednou z nejjednodušších možností je uložení elektronické podoby karet (například ve formě PDF dokumentu) na mobilních zařízeních a počítačích členů koordinačního štábu. Další možností je vytvoření mobilní nebo webové aplikace, případně implementace této funkce do již existující aplikace využívané v rámci organizace. Pokud organizace používá specifický krizový systém, například Krizový informační a svolávací systém (KISS), pro aktivaci koordinačního plánu nebo jiných zavedených procesů, lze rozesílání konkrétních úkolových karet propojit se samotným informováním členů o vzniku závažného bezpečnostního incidentu.

Důležité je rovněž zdůraznit, že při využití elektronické podoby úkolových karet je vhodné upřednostňovat nástroje, se kterými jsou členové koordinačního štábu již obeznámeni a které běžně využívají. Platí totiž, že pokud například danou aplikaci téměř nepoužívají, může se objevit odpor k její instalaci nebo tendence ignorovat upozornění, které aplikace zasílá. Je proto nezbytné brát v úvahu konkrétní specifika organizace a jednotlivých členů štábu, protože řešení, které se osvědčí v jedné organizaci, nemusí být efektivní v jiné (Ben David, 2025a).

ZÁVĚR

Závěrem lze shrnout, že cílem článku bylo představit možnosti využití úkolových karet jako praktického nástroje, který významně přispívá k rychlosti, přehlednosti a správnosti provádění postupů stanovených v koordinačním plánu. Jejich hlavní přínos spočívá v tom, že výrazně zkracují čas potřebný k orientaci v komplexních scénářích a umožňují členům koordinačního štábu provádět jednotlivé kroky v potřebné posloupnosti, čímž předcházejí opomíjení dílčích úkolů i ve vysoce stresových situacích. Grafická forma rovněž eliminuje riziko vzniku chyb způsobených nepřehledností textu nebo rozsáhlostí samotného bezpečnostního dokumentu.

Úspěšné využití tohoto nástroje je však podmíněno jeho správným návrhem, pravidelnými aktualizacemi a systematickým zasazením do širšího systému bezpečnosti organizace, včetně začlenění do pravidelných nácviků a školení. V rámci organizace je také nutné zajistit, aby byly karty pro všechny relevantní členy štábu snadno dostupné bez ohledu na denní či pracovní dobu nebo místo, kde se aktuálně nacházejí. Stejně důležité je dlouhodobé prověřování jejich funkčnosti v praxi a následné odstraňování zjištěných nedostatků. Při dodržení všech důležitých zásad lze zajistit, že úkolové karty nebudou pouze formální přílohou koordinačního plánu, ale užitečným nástrojem, který přispěje k vyšší úrovni bezpečnostní připravenosti organizace a k efektivnímu zvládnutí závažných bezpečnostních incidentů.

LITERATURA

- Ben David, G. (2025a). *Metodika koordinace měkkého cíle pro fáze po závažném incidentu aneb jak se vyrovnat s nastalou závažnou situací*. Ministerstvo vnitra České republiky. <https://www.mvcr.cz/chh/clanek/terorismus-web-dokumenty-dokumenty.aspx>
- Ben David, G. (2025b). *Jak se připravit na závažnou situaci? Koordinační plány pro měkké cíle*. Ministerstvo vnitra České republiky. <https://www.mvcr.cz/chh/clanek/terorismus-web-dokumenty-dokumenty.aspx>
- Hromada, M. (2024). *Přednáška z předmětu Krizové plánování a řízení – Plán krizové připravenosti* [Přednáška]. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.
- Kavlach, Z. (2025). *Vyhodnocení ohroženosti měkkého cíle aneb co, kdy, kde a od koho vám hrozí*. Ministerstvo vnitra České republiky. <https://mv.gov.cz/chh/clanek/terorismus-web-dokumenty-dokumenty.aspx>
- Král, P. (2025). *Návrh koordinačního plánu vybrané univerzity* [Diplomová práce]. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.
- Nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon)*. (2000). Sbírka zákonů.
- Ryba, D. (2011). *Metodika zpracování plánů krizové připravenosti podle § 17 až 18 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů*. Krizport. <https://www.krizport.cz/system/files/files/download/pkp-metodika-2011.pdf>
- Zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií)*. (2015). Sbírka zákonů.
- Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)*. (2000). Sbírka zákonů.

Pavel Král, Ing.

Ústav bezpečnostního inženýrství, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
e-mail: p_kral@utb.cz

Dora Kotková, Ing., Ph.D.

Ústav bezpečnostního inženýrství, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
e-mail: kotkova@utb.cz
